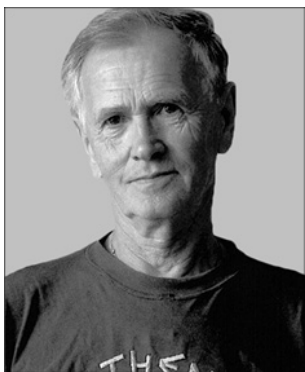

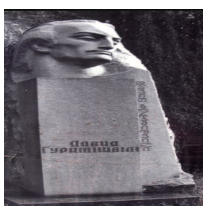
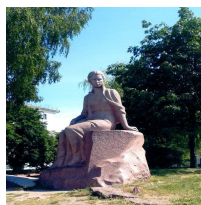
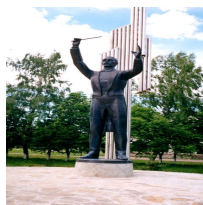
М. В. Дьомін

Обезюк Микола Наумович

ОБЕЗЮК Микола Наумович (03. 05. 1938, с. Білижинці, нині Шепетів. р-ну Хмельн. обл.) – скульптор. Заслужений художник України (1991). Член НСХУ (1978). Майстер спорту з фехтування (1960), призер 2-ї Спартакіади народів СРСР (1964). Закін. Львів. училище прикладного та декоративного мистецтва (1957; викл. О. Шатківський) і Львів. інститут прикладного та декоративного мистецтва (1963; викл. І. Севера, І. Якунін). Працює в галузі станк. та монум. скульптури. Визначал. для творчості О. є патріот. тематика. Митець звертається до постатей державотворців, науковців, літераторів, зокрема до образів Т. Шевченка, Лесі Українки, Б. Грінченка. Скульптор тонкого психол. аналізу, він прагне пластич. засобами передати символ. значення образу й через внутр. стан людини пов'язати з атрибутами доби.

Фотоілюстрації

Основні твори

станк. композиції, барельєфи на міді – «Байда», «Еней» (обидва – 1966), «Козак» (1968), «Юність» (1978); портрети – Д. Гурамішвілі (1969), О. Білаша (1970), Т. Масенка (1973); погруддя – М. Павлика в Косові Івано-Фр. обл. (1974), І. Нечуя-Левицького в Богуславі Київ. обл. (2009), І. Пулюя у Тернополі (2010), Олени Пчілки в Луцьку (2011); пам'ятники – Лесі Українки в Луцьку (1977, співавт.), Новограді-Волинському Житомир. обл. (1987), мемор. музеї-садибі в с. Колодяжне Ковел. р-ну Волин. обл. (1988), Д. Січинському в с. Ключинці, нині Чортків. р-ну Терноп. обл., євангелістам Марку, Матвію, Луці, Іоанну в архіт. комплексі церкви Богородиці Марії в Києві (співавт.; обидва – 1992), Т. Шевченкові в Гусятині Терноп. обл. (1993), І. Пулюєві в Гримаїлові Терноп. обл. (1995), П. Кулішеві на х. Мотронівка, нині у складі с. Оленівка Ніжин. р-ну Черніг. обл. (2004), Б. Грінченкові в Києві (2011); рельєф на фасаді кінотеатру «Київська Русь» у Києві (1980, співавт.); панно-рельєф для санаторію ім. М. Семашка в Кисловодську (РФ, 1981); композиція «Той, що в скелі сидить» в парку «Олександрія» в Білій Церкві Київ. обл. (1990); мемор. дошка з рельєф. портретом Є. Гуцала (2005); скульптури (всі – співавт.) – «Розп'яття Ісуса Христа» в Батурині Черніг. обл. (2004), біблій. місіонерів Кліма, Наума й ангела в Македонії (2006), «Дівчинка з колосками» та «Ангели скорботи» в Нац. музеї Голодомору-геноциду в Києві (2009).

Рекомендована література

1. Дьомін М. Україною окрилений. Скульптура Миколи Обезюка // Вітчизна. 2004. № 3–4;
2. Його ж. Монументальна і камерна пластика в скульптурних творах Миколи Обезюка // Олена Пчілка і родина Косачів в історії інтелектуал. еліти України та Волині: Наук. зб. Вип. 33. Лц., 2009;
3. Його ж. Велети духу в камені та бронзі. Монументальна скульптура Миколи Обезюка // КіЖ. 2011. № 47;
4. Його ж. Видатні постаті. Мистецтво скульптури – націєтворча місія в суспільстві: До 80-річчя скульптора Миколи Обезюка // Світогляд. 2018. № 5.

Бібліографічний опис:

Обезюк Микола Наумович / М. В. Дьомін // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-75098>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).